

WINNAARS NATIONALE MARATHON 2017

Huldiging

Op zaterdagavond 6 januari mochten Theo en Bernard Burgers uit het Gelderse Weurt op de ZLU-sterrenshow van de ZLU de hoogste trede bestijgen vanwege het winnen van de Nationale Marathon 2017. Zo'n 437 andere inschrijvers voor dit kampioenschap wisten ze te kloppen met het pakken van de getekende op de tellende vluchten. En de Nationale Marathon is vervlogen over de vluchten Agen oud, Barcelona, Marseille en Narbonne. Dit in tegenstelling tot de West-Europese Supermarathon die wordt 'uitgevochten' op Pau, Barcelona, St. Vincent en Perpignan. Per vlucht telt de beste prijs van de eerste of tweede duif van de lijst. Met vier prijzen kan de titel in principe binnen zijn maar die gemakkelijker is natuurlijk maar schijn. Om hoog te eindigen moet men wel vroege prijzen met de twee getekenden winnen en daarvoor heeft men meerdere goede duiven nodig die het op het juiste moment weten te doen en dan in vorm zijn en geen pech of ongeluk onderweg meemaken.

Al heel lang een titel

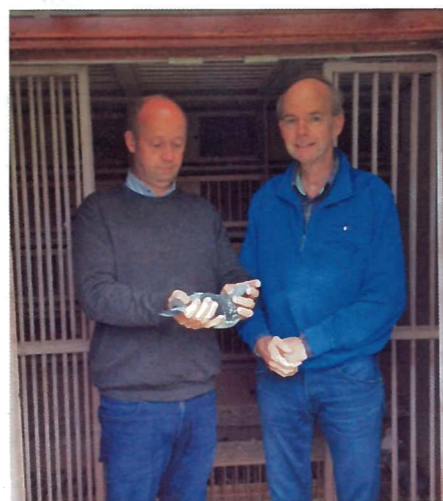
De Nationale Marathon wordt vanaf 1971 vervlogen maar toen was het aantal grote-fondvluchten op het programma nog heel beperkt en feitelijk was alleen Barcelona een ZLU-vlucht terwijl Pau (met inschrijving) net uit het ei was 'komen kruipen'. Voor de Nationale Marathon telden bij de start ook de nationale middaglossingen St. Vincent en Dax en wat later werd ook de middaglossing Bergerac aan dit kampioenschap toegevoegd. Met een topser op de middaglossingen die drie beste prijzen wist te winnen en een beste prijs op Barcelona kon men toen de Nationale Marathon winnen. En dat deed J. Wolter uit Haalen in 1988 met zijn 'Onvermoeibare' die als weduwnaar schitterde op de drie middaglossingen terwijl een broer van hem een beste prijs op Barcelona won. Nog straffer was de zege op de Nationale Marathon in 1973 van Pie Verheyden uit Neer, want hij won de titel met één duif die piekte op St. Vincent, Barcelona en Dax.

Met de invoering van de sectorale vluchten werd eerst Bergerac (het zuiden ging Soustons vervliegen) van de Nationale Marathon gehaald en later ook Dax. Andere ZLU-vluchten kwamen daarvoor in de plaats. Eerst Marseille en Perpignan en later ook Pau. St. Vincent heeft lang als enige nationale middaglossing deel uitgemaakt van de Nationale Marathon maar enige jaren geleden is die ook ko-

men te vervallen. De broers Theo en Bernard Burgers zijn de 47ste winnaar van de Nationale Marathon en weinig liefhebbers gelukte het de titel meermaals te winnen. De 'absolute' vedette op dit vlak is Theo de Jong uit Noordhoek die dat deed in 1978, 1979, 1980 en 1986 en deze thans 87-jarige duivenbaas speelde in 2017 nog duiven op de grote fond. In het kleine Noordhoek

won een andere liefhebber twee keer de titel en wel Geert en zoon Antoon Kouters die in 2017 nog op volle kracht hun partijtje op de grote fond hebben meegeblazen. Vader Geert Kouters heeft met als geboortjaar 1927 intussen ook een gezegende leeftijd mogen bereiken en zij wonnen de titel in 2005 en 2006. Andere liefhebbers die de titel twee keer wisten te pakken zijn H. Wijnands en zoon uit Maastricht in 1989 en 1994, mev. L. v.d. Wegen uit Steenberg in 1995 en 2009 en Batenburg-v.d. Merwe uit Klaaswaal in 2010 en 2011.

Met de winst van Theo en Bernard Burgers is de nationale titel voor de eerste keer gegaan naar een liefhebber uit de sectoren 3 en 4. Altijd was die voor liefhebbers uit de drie zuidelijke of twee westelijke provincies. De kans dat iemand de Nationale Marathon wint uit Utrecht, Gelderland of Overijssel is op zich al niet groot omdat de deelname uit die provincies laag is. En hoog eindigen is vaak heel lastig omdat er telkens wel een tellende vlucht bij zit waarvoor men in die hoek heel nadelig zit. Van de vorige 46 winnaars kwamen er 26 uit Limburg, 13 uit Noord-Brabant (6 uit Noordhoek en 4 uit Steenberg), 6 uit Zuid-Holland, 1 uit Zeeland en 1 uit Noord-Holland (Vertelman en zoon uit Hoogkarspel in 2001). Trouwens op de ZLU-vluchten was de overvlucht in 2017 wel bijzonder succesvol qua overwinningen want Ed Maat uit Limmen won Pau, Marlon Kok won St. Vincent en Pieter Woord won Perpignan terwijl in de pure

voorvlucht geen enkele ZLU-zege werd behaald. Het was ook opvallend dat verschillende winnaars na hun winnende duif geen andere prijsduif konden klokken. Leon Roks won op Barcelona maar de vier andere gekorfd duiven haalden de uitslag niet. Marlon Kok won St. Vincent en korfde totaal 7 duiven en zag 6 duiven hun prijs missen. Pieter Woord won Perpignan en naast de winnares had hij nog 4 duiven mee die geen prijs wisten te winnen. Gero Dijk won Agen oud en had ook slechts één prijsduif maar meer kon hij niet pakken omdat hij slechts die ene oude duif gekorfd had.

Resultaten

De gebroeders Burgers spelen sinds enige jaren puur de ZLU-vluchten met hun oude duiven terwijl hun jaarlingen tot en met de dagfondvluchten worden ingespeeld en tenslotte nog een overnachting maken waarop presteren niet noodzakelijk is maar wel fris thuiskomen. Voor het seizoen 2017 hadden de gebroeders wel goede verwachtingen gezien de voorvluchten en de ploeg duiven die zich voorgaande jaren al bewezen had. Pau was de openingsvlucht en 9 stuks werden aan de mand toevertrouwd. De vlucht werd een tegenvaller met één prijsduif, maar wel een goede. Maar niet met een getekende duif. Nu was Pau (als Mont de Marsan vervlogen) voor de oostkant van het land een slechte vlucht qua weersomstandigheden en resultaten voor de meeste daar wonende deelnemers.

Op Agen oud werd de ploeg tweejarige duiven gekorfd en wel 16 stuks. De vlucht werd een succes met twee vroege prijzen en de 1e, 3e, 4e en 2e duif van de lijst kwamen voorop en totaal 8 prijsduiven. Voorop kwam de '151' die als favoriete duif als 1e-getekende en prijs 53 won en veel punten voor de titel binnenbracht. Daarna kwam Barcelona en Theo en Bernard vertrouwden een achttal aan de mand toe. En de zware en moeilijke vlucht werd een groot succes met de 4e duif al aan prijs 222 binnen en met prijs 18 (3e van de lijst) werd begonnen terwijl de 1e en 2e duif van de lijst de prijzen 106 en 211 scoorden. Totaal hadden de broers vijf prijsduiven en weer een vroege duif voor de titel.

Op St. Vincent wilden ze aanvankelijk niet meedoen maar korfden ze uiteindelijk twee duiven waaronder de prijswinnaar op Pau en beide duiven misten. Naar Marseille ging het grootste gedeelte van de Pau ploeg en de '151' ook omdat ze zo puik in vorm was en zij was de eerste duif op Agen oud. Met 8 mee werden drie prijzen gescoord met de 2e, 1e en 3e duif van de lijst. De '151' was weer hun eerste duif aan prijs 77 en scoorde daarmee beste Nat Mar-punten. Vervolgens ging de tweejarige (zonder de '151') naar Narbonne en met 11 mee werden vier prijzen gepakt en voorop kwam de twee nestzusjes '54 en '53' aan de prijzen 104 en 182 en zij vertrokken als 1e en 3e duif van de lijst. Op Agen oud waren ze al hun 2e en 4e duif. De '54' als 1e-getekende veel Nat Mar-punten en leverde daarmee de vierde steen voor de titel. Afsluitend werden 8 duiven op Perpignan gekorfd waaronder de vier eerste duiven van Barcelona en de drie prijswinnaars op Marseille. Voorop kwamen de drie Marseille gangers gevolgd door de 1e en 2e duif van Barcelona. De '151' was hun 3e duif als 2e-getekende en hun 1e-gegetekende (ook op Barcelona) was hun 5e duif. Een ploeg van 17 jaarlingen werd op Cahors (5-8) gespeeld en vijf stuks staan in de uitslag.

De '151'

Uitblinkende kleppers

Theo en Bernard spelen sinds een aantal jaren hun duiven op totaal weduwschap nadat ze voordien alles op nest speelden. Ze zijn hierop overgeschakeld omdat ze nu niet met verbroken neststanden te maken krijgen als een duif achterblijft en omdat hun doffers op weduwschap beter presteren. Ze begonnen het seizoen met 36 koppels waarvan de helft jaarlingen. De weduwnaars zitten op drie afdelingen en de wedudivinnen zitten op een vierde afdeling op schapjes. Op 17 maart werd er gekoppeld en alle koppels brachten 1 of 2 jongen groot. Voor de tweede leg werden de geslachten gescheiden en de doffers brachten de jongen verder groot. Op 1 mei zat alles op weduwschap. Op Barcelona kwam 'het Petje' van 2013 voorop en won de 18e nationaal en daarna vloog hij nog de 830e Perpignan na voorgaande jaren al een aantal goede ZLU-prijzen te hebben gescoord. Hij stamt uit twee duiven van 2008 waarvan zijn moeder, en wel de '66', een echte topvliegster was. Haar topjaar was 2013 toen was ze duifkampioen van Fiante. Op haar erelijst staan de 31e Narbonne, 130e en 374e Perpignan en 219e Barcelona.

En deze topduivin is tevens de moeder van de grote revelatie van afgelopen seizoen en wel de duivin NL15-1472151 die de 45e Agen oud, 77e Marseille en 650e Perpignan vloog. Dit super vrouwtje is duifkampioen 2017 van de Fiante en Fondunie 2000 en bij de ZLU is ze 6e beste duif en alle duiven voor haar vlogen het drieluik over Pau, St. Vincent en Perpignan.

De vader van de '151' is een doffer van Jan Peters uit Bommel en wel een zoon van zijn 'Super 36' van 1997 waarmee de twee hokken aan samenweek hebben gedaan. Een echte klasbak in Weurt is zeker ook de NL12-1350910 die de 106e Barcelona en 1031e Perpignan vloog in 2017. Voorgaande jaren vloog hij al kopprijzen op tal van ZLU-vluchten met de 7e Narbonne, 67e Perpignan en 101e Marseille. Deze '10' stamt puur uit het oude fondsoort van Theo en Bernard Burgers waarop we later nog zullen terugkomen. Een beste vliegster is ook de 'Vleermuis' van 2014 die in 2017 de 303e Marseille en de 93e Perpignan scoorde en in 2016 was ze op de laatste vlucht ook zeer succesvol met prijs 58 nationaal. Haar vader is een doffer van 2013 van Jan Peters uit Bommel en deze doffer is ook de vader van de twee tweejarige zusjes die allebei op Agen oud en Narbonne present waren. De '54' was echt 'outstanding' met de 153e Agen oud en 104e Narbonne en met de laatste prijs zorgde ze tevens voor het winnen van de Nationale Marathon. Op Barcelona was de '777' van 2011 hun 3e duif en dit vrouwtje was daarmee voor het derde jaar op rij succesvol op Barcelona en zij is over 2015-2017 10e beste Barcelonaduif van ons land geworden en zij is na het seizoen naar het kweekhok verhuisd. Op Perpignan leek ze verspeeld te zijn maar na twee weken meldde ze zich alsnog tot grote vreugde in Weurt.

Rijke historie

Theo (52) en Bernard (54) Burgers vliegen mee vanaf het erf van Theo in Weurt en dat dorpje ligt langs de rivier de Waal en wordt van grote broer Nijmegen gescheiden door het Maas-Waal kanaal

'Petje'

'De 10'

dat tussen Weurt en Heumen de twee grote stromen verbindt. Broer Bernard woont in het Noord-Brabantse Nuland en bij hem zijn de kweekduiven gehuisvest. De broers zijn vernoemd naar opa Bernard en vader Theo Burgers, die zelf ook gepassioneerde duivenmelkers en fondspelers waren. De broers oogstten fikse roem toen ze met hun vader in 1982 internationaal Pau wisten te winnen en dat is intussen alweer 35 jaar geleden. Het was de tweejarige weduwnaar 'Hercules' die hen de internationale zege bezorgde. Opa Burgers die in 1978 op 89-jarige leeftijd overleed was tientallen jaren een succesvol en geziene liefhebber. In 1937 nam opa Burgers al een zoon van de beroemde 'Kleine Geschelpte' van Maurice Delbar uit Ronse mee naar Hees alwaar de familie Burgers toen woonde en dat is een nu een (buiten) wijk van Nijmegen aan de andere kant van het kanaal tegenover Weurt.

Dit soort kon men de oorlog doen overleven en na de oorlog werd er bij andere Belgische tophokken aangeklopt om uit topduiven nakomelingen te verwerven. De familie Burgers heeft jaren steenfabrieken langs de Waal geëxploiteerd en opa en vader Burgers maakten deel uit van dat familiebedrijf. Opa Bernard won zo o.a. de Duvinolbeker die over St. Vincent werd vervolgen over de jaren '48-56'. In 1963 werd de combinatie vlucht St. Vincent-Wenen gewonnen. Uit oude verslagen blijkt ook dat opa Burgers een beminnelijke persoonlijkheid was en geenszins voorstond op de eigen welstand. In 1959 is pa Theo Burgers met zijn vader in combinatie gaan vliegen en het Burgers soort werd meegenomen naar Weurt toen Theo Burgers senior daar zelfstandig ging meevliegen. Anno 2018 zit dat hele oude Delbar soort nog steeds in de fondstam van Theo en Bernard maar dat natuurlijk via vele generaties. De Pau winnaar had een duif van P. Schellekens uit Bavel als vader en dat soort zit ook nog in de stam evenals dat van de gebr. Kuypers uit Neer alwaar ook werd aangeklopt.

De huidige stamvader was de 'Oude Bonte' van 1999 die in 2016 is overleden en zijn zonen de 'Blauwe Kweker' en 'Jonge Bonte' zijn belangrijk in de kweek geweest en zo is de 'Jonge Bonte' de vader van voornoemde '66'. Deze lijn is 75% opa Burgers en 25% gebr. Kuypers. De gebroeders Burgers doen ook geregeld aan de kweek

'De Vleermuis'

uit bijvoorbeeld zus maal broer om voor de kweek bepaalde lijnen 'vast te leggen'. En na het seizoen 2017 hebben ze uit hun beste duiven en kwekers nog laatjes gekweekt en daarom is het kweekhok met 18 koppels nu groter.

Spel

In het seizoen worden de vliegers na de werkuren van Theo uitgelaten. Om 17 uur eerst de doffers en daarna de duivinnen en die kunnen in goede doen lang trainen. En daarna moeten de jongen nog los. De jongen richten ze in hun geboortjaar zelf een aantal keren af tot de Belgische grens op de ZW-lijn en Maastricht op de ZO-lijn, maar afgelopen jaar zijn ze niet verder dan Breda gekomen. De jarigen en tweejarigen richten ze zelf ook een aantal keren af voordat ze bij goed weer de eerste keer de grote mand in gaan. De oudere vliegers gaan gelijk op 200 km mee. Ze vertelden met het goede klimaat voor hun hok problemen te hebben gehad. Ze hebben een paar jaar geleden hun dak geïsoleerd met Dupanel-platen uitgezonderd 10 cm in de nok. Onder de klep komt nu frisse lucht binnen en verlaat via de nok het hok (schoorsteensysteem). Het vlieghek staat naar het noord-noordoosten en dat is niet ideaal en daarom komen de duiven in het begin minder goed op gang. Theo en Bernard voeren het hele seizoen Matador. In het begin een lichtere mengeling en vanaf juni zwaarder voer (Premium Fond). Duiven die meegaan op de ZLU-vluchten krijgen de laatste vijf dagen nog Turbo Energy van Matador. Als bijproduct de emmer van Beute, Matador en Patagoon. Bij thuiskomt soms BS van de Weerd en elektrolyten in het water. In het najaar doen ze een drieweekse paratyfuskuur en in het voorjaar een pokken- en paramyxo-enting en een wormenkuur. Een geelkuur krijgen ze enkele weken voor het fondseizoen aanvangt en de dierenarts wordt bezocht als er iets niet vertrouwd wordt.

De weduwnaars hebben vorm als ze licht en superzacht aanvoelen en men moet wegduiken als de klep geopend is en de doffers naar buiten stormen. De '151' was als jonge duif al een favoriete duivin vanwege haar bouw en super zachte pluim. Bij haar hadden de broers al gelijk het idee dat het een hele beste zou kunnen worden. In het seizoen had ze een enorme drang naar haar offer en ontglipte ze Theo regelmatig uit haar verblijf. De ZLU-vluchten kunnen hen geweldig bekoren: "Als de kans er is dat 's avonds duiven kunnen doorkomen, zitten wij op scherp. We weten dan dat we (ondanks dat we aan de oostkant niet bepaald gunstig zitten) altijd kans maken met ons soort duiven. Dat is echt kicken voor ons. Verder blijft voor ons Barcelona de vlucht der vluchten. Prachtig dat "Petje" ons dit jaar zo verrast heeft." En zoals ze zelf stelden in 2017 kenden ze geen echte tegenslagen die meestal inherent zijn aan het fondspel en rolden fantastische resultaten uit de bus. En dat zowel bij de ZLU, Fiente, Marathon Noord en Fondunie 2000. In Weurt was het in 2017 waarlijk genieten op de ZLU-vluchten.

Ad van Gils